

almene sundheds- og sygepleje ved lov gjort betinget af, at den pågældende er i besiddelse af et bevis for bestået sygeplejeeksamen; i visse andre medlemsstater, hvor denne betingelse ikke stilles, er retten til at betegne sig som sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje dog fastsat ved lov;

da et direktiv om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser ikke nødvendigvis medfører en indholdsmæssig ligestilling af de uddannelser, som disse eksamensbeviser vedrører, bør der, hvad angår benyttelsen af titel på grundlag af uddannelse, kun gives tilladelse til benyttelse af denne på sproget i den medlemsstat, der er hjemland eller seneste opholdsland;

for at lette de nationale myndigheders gennemførelse af dette direktiv kan medlemsstaterne foreskrive, at de begunstigede, der opfylder de heri stillede uddannelsesbetingelser, samtidig med deres uddannelsesbevis skal forelægge et certifikat, som er udstedt af de kompetente myndigheder i hjemlandet eller det seneste opholdsland, og som attesterer, at disse beviser virkelig er de i dette direktiv omhandlede;

med hensyn til vandel og hæderlighed bør der sondres mellem de krav, der kan stilles på den ene side for en første adgang til erhvervet, og på den anden side for dets udøvelse;

ved udveksling af tjenesteydelser er det ganske klart, at det krav om optagelse i eller medlemskab af faglige organisationer eller organer, der er knyttet til udøvelse af en virksomhed af regelmæssig og varig karakter i værtslandet, er til ulempe for tjenesteyderen på grund af hans virksomheds midlertidige karakter; kravet bør derfor frafalde; dog må i så fald tilsynet med den faglige disciplin, som henhører under disse faglige organisationers eller organers kompetence, sikres; i dette øjemed bør der med forbehold af anvendelsen af artikel 62 i traktaten åbnes mulighed for at pålægge den begunstigede en indberetningspligt over for den kompetente myndighed i den medlemsstat, der er værtsland, vedrørende tjenesteydelsen;

hvad angår lønnet udøvelse af virksomhed som sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje omfatter Rådets forordning (EØF) nr. 1612/68 af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet⁽¹⁾ ikke

særlige bestemmelser for de erhverv, der er undergivet forskrifter vedrørende vandel og hæderlighed, faglig disciplin og benyttelse af titler; alt efter hvilken medlemsstat det drejer sig om, kan de pågældende forskrifter anvendes eller bringes i anvendelse såvel på lønmodtagere som på selvstændige erhvervsdrivende; udøvelse af virksomhed som sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje er i flere medlemsstater betinget af besiddelse af et eksamensbevis, certifikat eller andet kvalifikationsbevis for sygeplejersker; denne virksomhed udøves såvel af selvstændige som af lønmodtagere, eller endog af de samme personer skiftevis som lønmodtager og som selvstændig i løbet af deres faglige karriere; for i fuldt omfang at fremme den frie bevægelighed for disse erhvervsudøvere inden for Fællesskabet forekommer det således nødvendigt at udvide anvendelsen af dette direktiv til også at gælde for sygeplejersker, der er lønmodtagere —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

ANVENDELSESOMRÅDE

Artikel 1

1. Dette direktiv finder anvendelse på virksomhed som sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje.

2. Ved »virksomhed som sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje« forstås i dette direktiv virksomhed, der udøves under følgende erhvervstitler:

i Tyskland:

Krankenschwester, Krankenpfleger;

i Belgien:

hospitalier(ère) / verpleegassistent(e), infirmier(ère),
hospitalier(ère) / ziekenhuisverpleger (-verpleegster);

i Danmark:

sygeplejerske;

i Frankrig:

infirmier(ère);

i Irland:

Registered General Nurse;

(¹) EFT nr. L 257 af 19. 10. 1968, s. 2.